

Po kolei: mówi Bóg, mówią ludzie

17 maja 2018 r.

Psalm 108

1 Pieśń. Psalm Dawidowy.

2 Gotowe jest serce moje, o Boże! Będę śpiewał i grał. Zbudź się, chwało moja!

3 Zbudź się, harfo i cytro, a ja obudzę jutrzeńkę!

4 lutego 2020 r.

Psalm 64

1 Przewodnikowi chóru, Psalm Dawidowy.

2 Słuchaj, Boże, głosu mego, gdy się żalę! Ustrzeż życie moje od lęku przed wrogiem!

3 Ukryj mnie przed zgrają złych, przed zgiełkiem złoczyńców,

4 Którzy naostrzyli język swój jak miecz, jak strzałę wyostrzyli słowa jadowite,

5 Aby ugodzić skrycie niewinnego, nagle i bez skrpułów ugodzić weń!

6 Utwierdzają się w złem, zmawiają się, aby ukryć sidła i mówią: Któż je zobaczy?

7 Knują zbrodnię, ukrywają uknuty plan, a wewnątrz każdego i serce jest niezbadane...

8 Ale Bóg wypuści na nich strzałę, zostaną nagle zranieni.

9 Własny język przywiedzie ich do upadku; kiwają głowami wszyscy, którzy na nich patrzą.

10 I boją się wszyscy ludzie, opowiadają dzieło Boga i rozważają czyny jego.

11 Sprawiedliwy rozraduje się w Panu i będzie szukał u niego schronienia; i będą się chlubić wszyscy prawego serca.

Dziel i rządź

Dziel i rządź (łac. *divide et impera*) – stara i praktyczna zasada rządzenia polegająca na wzniecaniu wewnętrznych konfliktów na podbitych terenach i występowaniu jako rozjemca zwaśnionych stron. Jako pierwsi zastosowali ją Rzymianie na Półwyspie Apenińskim (podpisywali umowy z podbitymi ludami, zwanymi odtąd „sprzymierzeńcami”, a sprzymierzeńcom nie wolno było podpisywać umów między sobą, przez to prowincje nie mogły się zjednoczyć, aby pokonać Rzymian). Przykład: bitwa na Polach Katalaunijskich.

Zasadę tę stosowano także w sprawach wewnętrznych państwa. Czynili tak już cesarze rzymscy, ale jednym z najlepszych przykładów był król Francji Ludwik XIV, który wykorzystywał ambicje jednych ministrów przeciwko innym, by żaden z nich nie zajął zbyt silnej pozycji i stał się dla monarchy niezastąpionym. Ogólnie rzecz biorąc, jest to taktyka silniejszych i zwierzchnich ośrodków władzy, które bronią swej pozycji, osłabiając walkami opozycję. We współczesnych, demokratycznych systemach politycznych zasada ta jest postrzegana negatywnie, ze względu na jej destrukcyjne efekty i antysolidarystyczne oblicze.

Kij i marchewka

Metoda kija i marchewki – metoda wywierania wpływu, w której groźby (symbolizowane przez kij) są wymieszane z oferowanymi korzyściami (marchewka). W teorii motywacji jako kij i marchewka określa się bodźce negatywne i pozytywne wpływające na motywację. Zwraca się jednak uwagę, że jakkolwiek metoda ta jest czasami konieczna, w dłuższym okresie stanowi czynnik demotywujący.

Mobbing

Mobbing – prześladowanie, uporczywe nękanie i zastraszanie, stosowanie przemocy psychicznej wobec podwładnego lub współpracownika w miejscu pracy. Termin wywodzi się od angielskiego czasownika *to mob* (nagabywać, napadać, zaczepiać) i rzeczownika *mob* (motłoch, tłum). W języku angielskim termin ma szersze znaczenie, które nie dotyczy wyłącznie miejsca pracy; odpowiednikiem polskiego *mobbingu* po angielsku jest na ogół *workplace bullying* lub *workplace harassment*. *Workplace mobbing* używany jest w tym znaczeniu jedynie w literaturze naukowej. Terminu *mobbing* w odniesieniu do zachowań występujących w grupach społecznych użył jako pierwszy szwedzki naukowiec Peter-Paul Heinemann.

Mobbing zazwyczaj ma na celu lub skutkuje: poniżeniem, ośmieszeniem, zaniżeniem samooceny lub wyeliminowaniem albo odizolowaniem pracownika od współpracowników.

Istotnym zagadnieniem jest odróżnienie *mobbingu* od łamania zasady równego traktowania w zatrudnieniu.

Międzynarodowa Organizacja Pracy definiuje pojęcie *mobbingu* jako *obraźliwe zachowanie poprzez mściwe, okrutne, złośliwe lub upokarzające usiłowanie zaszkodzenia jednostce lub grupie pracowników*. Obejmuje ono sprzysięganie się lub *mobbing* przeciwko wybranemu pracownikowi, który staje się przedmiotem psychicznego dręczenia. *Mobbing* charakteryzuje się stałymi, negatywnymi uwagami lub krytyką, społecznym izolowaniem danej osoby, plotkowaniem lub rozprzestrzenianiem fałszywych informacji.

Kierunki mobbowania w zhierarchizowanych strukturach organizacyjnych:

mobbing ukośny – osoba mobbująca i mobbowana znajdują się na różnych poziomach;

mobbing prosty – osoba mobbująca i mobbowana znajdują się na tym samym poziomie.

Taktyki mobbingu

taktyka upokorzenia

nieuzasadniona krytyka

zniesławienie

wyśmiewanie

nieodpowiednie żarty

obraźliwe gesty

sarkazm

publiczne krytykowanie wyglądu

taktyka zastraszenia

zakaz robienia przerw pod groźbą utraty pracy

groźby ustne

używanie wulgaryzmów

stosowanie przemocy fizycznej

przymusowe zostawanie po godzinach pracy

zastraszanie zwolnieniem z pracy

taktyka pomniejszenia kompetencji

taktyka izolacji

taktyka poniżania

taktyka utrudniania wykonywania pracy

Mobbing może być działaniem bezpośrednim lub niebezpośrednim, tj. takim, w którym ofiara nie ma bezpośredniego kontaktu z osobą stosującą mobbing, a jedynie jest narażona na skutki jej zamierzonych nieetycznych działań.

Sobota

Dobre Miasto Jutrzenka, 29 czerwca 2019 r. godz. 13:17

Cytuję słowa osoby, która przyszła do pracy: *Ja pierdolę, masakra, kurwa, sobota popołudnie, kto to wymyślił. Spierdalam stąd jak coś znajdę!* W tym czasie byłem świeżo po przeczytaniu książki ***Pracować inaczej***, autorem której jest Frederic Laloux.